

Astăzi, Miercuri, 4 Septembrie, 2024

Sf. Sfințit Mc. Vavila, episcopul Antiohiei

Sf. Proroc Moise; Sf. Mc. Petroniu

2 Corinteni 3

4 Și o astfel de încredințare avem noi prin Hristos față de Dumnezeu;

5 nu că de la noi înșine am fi des-
toinici să pretindem ceva ca venind
de la noi; dimpotrivă, destoinicia
noastră e de la Dumnezeu,

6 Cel ce ne-a și învrednicit să fim
slujitori ai unui Nou Testament,
nu ai literei, ci ai duhului; pentru
că litera ucide, dar duhul face viu.

7 Iar dacă slujirea morții, săpată
în litere pe piatră, s'a făcut întru
atâta slavă încât fiii lui Israel nu-și
puteau aținti ochii la fața lui Moise
din pricina slavei feței lui, care se
veștejea,

8 atunci, slujirea Duhului, cum să
nu fie ea mai mult întru slavă?

9 Că dac'a avut parte de slavă slu-
jirea osândeii, cu mult mai mult
prisosește'n slavă slujirea dreptății!

10 Ba încă, în această privință, nici
ceea ce era slăvit nu este slăvit față
de slava cea covârșitoare¹.

¹ = Relația dintre cele două Testamen-
te; lumina celui Vechi pălește în strălu-

¹¹ Că dacă ceea ce era trecător s'a
săvârșit prin slavă, cu mult mai
mult va fi întru slavă ceea ce este
netrecător.

Matei 23

²⁹ Vai vouă, cărturari și farisei fă-
țarnici!, că voi clădiți mormintele
profeților și le împodobiți pe ale
dreptilor

³⁰ și ziceți: Dac'am fi fost noi în
zilele părinților noștri, n'am fi fost
părtași cu ei la sângele profetilor!;

³¹ așa încât voi înșivă mărturisiți că
sunteți fii ai celor ce i-au ucis pe
profeți.

³² Dar voi ați umplut măsura pă-
rinților voștri!

³³ Șerpi, pui de vipere, cum veți
scăpa de osânda gheenei?

³⁴ De aceea, iată că Eu trimit la
voi profeti și înțelepți și cărturari;
dintre ei veți ucide și veți răstigni,
dintre ei veți biciui în sinagogle
voastre și-i veți prigoni din ceta-

cirea celui Nou, asemenea unei lumânări
care arde'n razele soarelui (grecescul dó-
xa înseamnă și slavă, și strălucire).

te'n cetate;

Tâlcuire

35 ca să vină asupra voastră tot sângele nevinovat ce s'a vărsat pe pământ, de la sângele dreptului Abel până la sângele lui Zaharia, fiul lui Berechia, pe care l-ați ucis între templu și altar.

36 Adevăr vă grăiesc, veni-vor aces-tea toate peste neamul acesta!

37 Ierusalime, Ierusalime, care-i omori pe profeți și-i ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine, de câte ori am vrut să-i adun pe fiii tăi așa cum își adună cloșca puii sub aripi, dar voi n'ați vrut.

38 Iată, vi se lasă casa pustie!

39 Că vă spun Eu vouă: De acum nu Mă veți mai vedea până când veți zice: **Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!**"²

Câtă milă n-a arătat Domnul Ierusalimului (adică iudeilor)! Și până la urmă, a fost nevoit să spună: „Iată, se lasă casa voastră pustie”. Știe toată lumea care au fost urmările: iudeii sunt lipsiți de patrie până în ziua de azi. Nu la fel se întâmplă și cu sufletul? Domnul se îngrijește de el și îl povățuiește în tot chipul; sufletul ascultător merge pe calea ce i s-a arătat, iar cel neascultător rămâne în împotrivirea sa față de chemarea lui Dumnezeu. Domnul însă nu-l leapădă, ci întrebuintează toate mijloacele spre a-l înțelepți. Sporește încăpățânarea: sporește și lucrarea lui Dumnezeu. Dar toate au o măsură. Sufletul ajunge la împietrire, și Domnul, văzând că nu are ce să mai facă din el, îl lasă în voia căderii sale – și sufletul piere, asemenea lui Faraon. Să învețe de aici orice om pe care îl luptă patimile că răsfățul de sine nu poate rămâne nepedepsit la nesfârșit. Oare nu este vremea de a lepăda păcatul și de a te înfrâna nu numai câteodată, ci de a face o întoarcere hotărâtoare către Dumnezeu? Căci nimeni nu poate spune când a trecut hotarul. Poate

² *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

că îndată are să ia sfârșit îndelunga răbdare a lui Dumnezeu.³

³ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*